

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

Capvt II. Oratio, vt liberetur mens à corporali imagine & sarcina.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

758 DE ELEVATIONE MENTIS IN DEVM.
tuæ viæ pulchræ, & omnes semitæ tuæ pacificæ. Beati mundo
corde, & beati pacifici, viæ sunt & semitæ ad cognitionem vitæ
contemplatiuæ. Laborandum est ergo diligenter & orandum, vt
ab omni fæce vitiorum cor mundaetur, & sic liber ad Deum pa-
teat accessus.

CAPVT II.

Oratio, vt liberetur mens à corporali imagine & sarcina.

Oro te Deus meus, & precor te ex totis intimis meis, libera
me & eripe distractum & captiuum animum, ab omnibus
mundi concupiscentijs & corporalibus imaginibus; vt te ipsum
in meipso illuminata ratione inueniam, qui me ad tuam pretio-
sam & incorruptibilem fecisti imaginem. Non enim in aliqua
mundi creatura, tanta relucet sapientiæ tuæ pulchritudo & simi-
litudo, sicut in hominis animæ; quam tui capacem fecisti, & om-
nibus creaturis, per rationē intellectualem excellentissimè præ-
fecisti. Eleua ergo mentem meam ab omnibus terrenis, & puri-
fica cordis mei affectiones. Renoua me secundum interiorem
hominem; & reforma imaginem tuam per serpentiformem Spiri-
tus sancti gratiam; quam immortalem, inuisibilem & incorpo-
ream, omnibus virtutibus habilem, æternæ veritatis capacem,
sui intelligibilem, rationis compotem, bestijs eminentem, om-
nibus sensibilibus & visibilibus digniorem, ad imaginem & simi-
litudinem tuam creasti. Repelle à me & expelle, quicquid potest
imaginem tuam maculare & obfuscare; ne in signa conspectu tuo
fiat, & oculos maiestatis tuæ offendat. Dignare hanc pretiosam
& nobilissimam imaginem tuam charitate informare, intelli-
gentia illuminare, & sine intermissione visitare; quam sine me-
dio intreris, & in esse conseruas. Recordare, quam alto consi-
lio ipsam prius de nihilo, sed non pro nihilo condidisti. Quam
magno sacroque commercio, de peccati vinculo ipsam rursus
redemisti; & tantæ dignitatis creaturam, ne sinas subterni mor-
tali vitio; sed ab omni defende malo, ac dita per gratiam. Mul-
tiplica in ea dona largitatis tuæ: & quod minus valet ex in-
fectione corruptæ naturæ, suppleatur ex superuenienti dono
gratiæ.

2. O veritas mea & misericordia mea; da mihi te videre sine
forma corporea, sine specie imaginaria, & sine omni luce crea-
ta. Da puræ mentis intelligentia te conspicerem, qui mundis cor-
dibus te videndum promisisti: *Beati (inquis) mundo corde que-
riam ipsi Deum videbunt.* Alta & magna promissio, sed puris &
illuminatis mentibus congrua. Quæ dum terrena cuncta relin-
quunt,

quunt, & corpore vniuersa transcendunt, recto iudicio æternæ veritatis lucem contemplari merentur. Et quanto longius à creata luce & conditarum rerum ratione recedunt, tanto eminentius supra se in diuinæ claritatis secretum rapiuntur. O qualis visus, quàm purus intuitus, quàm beatus ille oculus; quo sine imaginibus & corporum similitudinibus cernitur veritas Deus! Oportet cor esse liberum, & ab omni inordinata affectione purgatum. Oportet mentem esse inoccupatam ab omni strepitu & imaginatione corporum, si debeat aliquid comprehendere, de æterno incircumscripto lumine illuminante totum mundum. Da mihi Domine, vt in lumine tuo videam lumen, non lumen cæli, non lumen terræ, non angelicum, non humanum lumen; sed lumen æternum, increatum, immensum, ineffabile, incomprehensibile superessentiale, & incommutabile lumen.

3. O quam grauis est mihi sarcina carnis! Quàm onerosa lex peccati in membris meis, quæ impedit & retrahit ab aspectu cælestis luminis, à vultu gloriæ Dei, à gustu felicitatis æternæ, ab introitu ciuium supernorum, quos lætitia sempiterna circumdat & implet. Largire, obsecro Deus, in tempore breui seruo tuo gratiam & benedictionem cælestem, qui necdum dignus sum haurire de fonte pleno aquæ viuæ salientis in vitam æternam. Visita me frequenter clementissime Iesu; & in amore tuo vehementer accende; vt discam omnia inferiora & creata despiciere, & te solum æternum & increatum bonum purè quærere; & super omnia te propter te veraciter amare.

CAPVT III.

De Verbo increato, æterno & immenso, supra omnes docentes animam illuminante.

Il *lterna pedibus meis verbum tuum, & lumen semitis meis.* *Psal. 118.*
 Verbum Dei in excelsis, quod omnia præcedit, omnia illuminat, omnia ad perfectum perducit, & nihil inordinatum in creaturis relinquit. Verbum tuum Domine lux mea, & gaudium animæ meæ; sine quo in tenebris sum & in mœrore; cum quo gaudio perfungor & lumine. Aperi mihi (Domine) portam claritatis æternæ, ad inueniendum verbum tuum in cælo. In cælo permanet verbum tuum, in generatione & generationem veritas tua. *Psal. 118.*

2. O æternum & immensum Verbū, per quod facta sunt omnia; quod omnia nouit, omnia iustè & rectè disponit. Huius altitudinem cæli non capiunt, profunditatem iudiciorum abyssi expauescunt, latitudinem orbis terræ non attingit. Æternum Dei verbū multis verbis nō exprimitur, nec varijs imaginationibus concipitur, nec ab aliquo creato intellectu penetratur, sed